

AMKE

AMMATTIOSAAMISEN KEHITTÄMISYHDISTYS

**AMKEN jäsenkysely:
KOHTI VUODEN 2027
EDUSKUNTAVAALEJA**

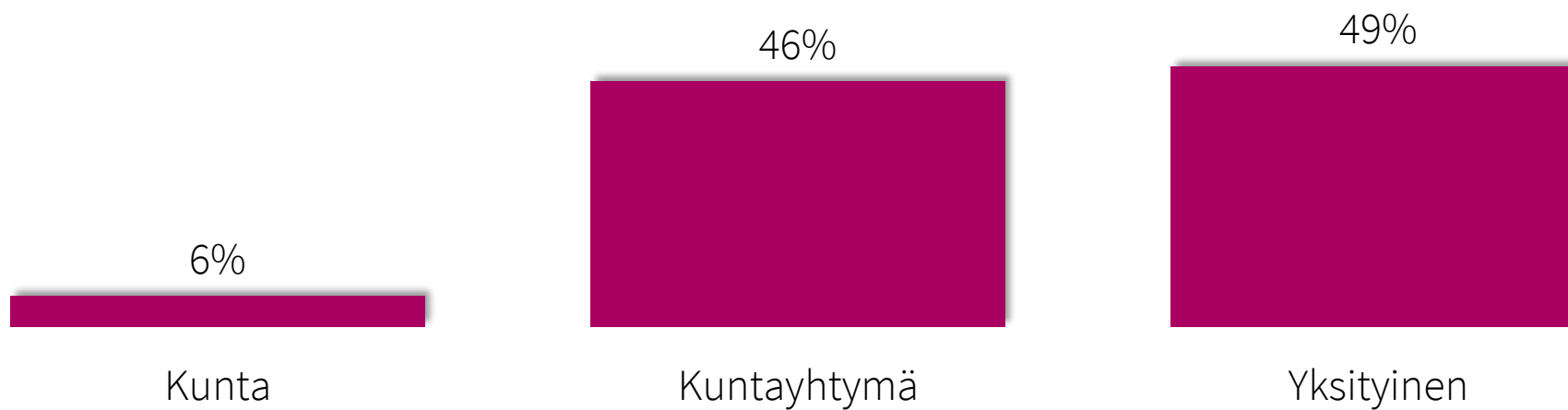
AMKEN JÄSENKYSELY: KOHTI VUODEN 2027 EDUSKUNTAVAALEJA

- Kyselyn tavoitteena oli selvittää jäsenten näkemyksiä mm. okm:n, järjestöjen ja puolueiden toimesta keskusteluun jo nousseiden ammatillisen koulutuksen kehittämistavoitteiden tärkeydestä. Kyselyn tulokset auttavat mm. suuntaamaan AMKEN eduskuntavaali- ja hallitusohjelmavaikuttamista.
- Kysely toteutettiin tammikuussa 2026
- Kyselyyn vastasi 35 AMKEN jäsentä eli vastausaktiivisuus oli 40 %

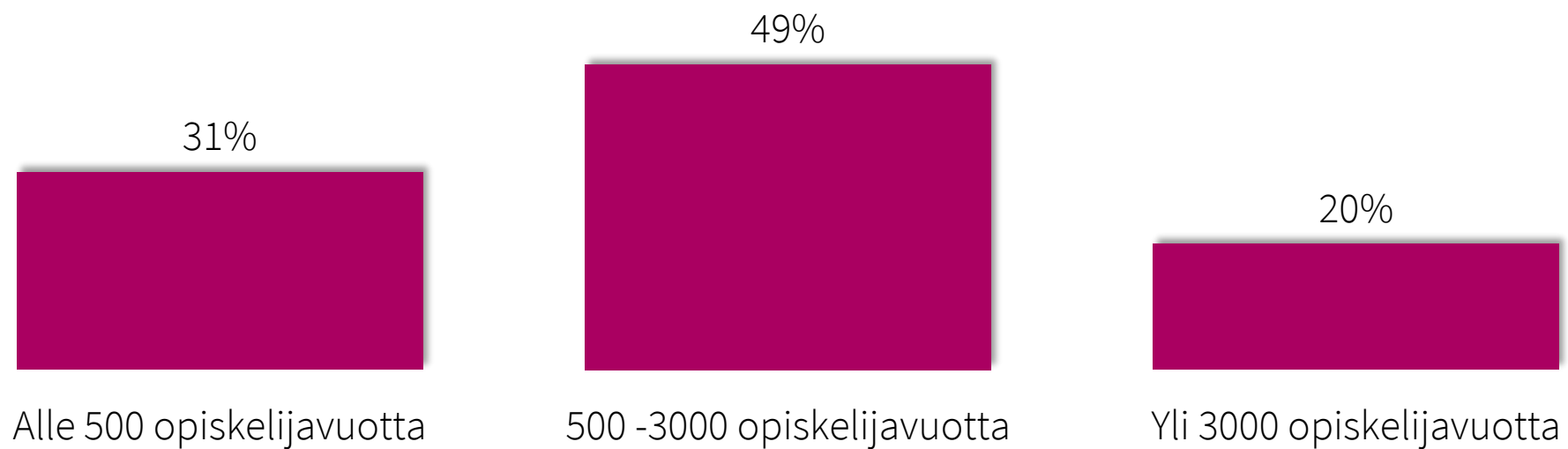
TAUSTA-AINEISTOJA

- AMKEN ja Arenen kysely ammatillisten oppilaitosten ja ammattikorkeakoulujen yhteistyöstä TKI-toiminnassa (syksy 2025)
- OKM:n ammatillisen koulutuksen jatkuvaa oppimista ja työikäisten koulutustarjontaa valmisteleva työryhmä (2025-2026)
- OKM:n kirje ammatillisen koulutuksen järjestäjille: Opetuksen järjestäminen ammatillisessa koulutuksessa
- SDP:n viisi keinoa ammatillisen koulutuksen kehittämiseksi (syksy 2025)
- Kuntaliiton Areenan kuntouttavan opetuksen aloite

VASTAAJAT KOULUTUKSEN JÄRJESTÄJÄN TAUSTAN MUKAAN

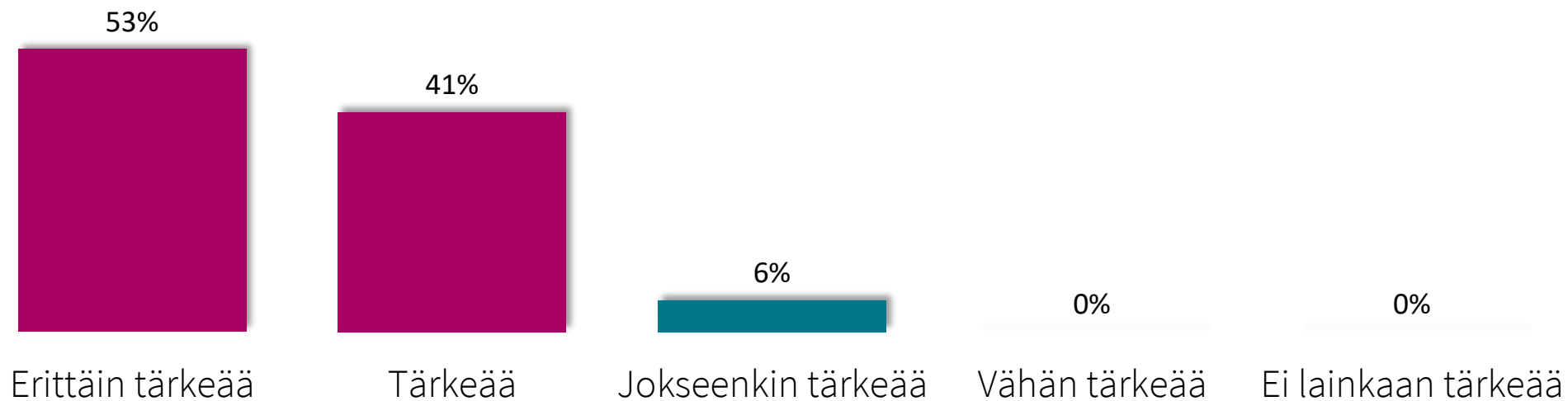

VASTAAJAT OPISKELIJAVUOSIMÄÄRÄN MUKAAN

OPPIVELVOLLISILLE TÄYDET TYÖVIIKOT OPETUSTA JA OHJATTUA OPPIMISTA ERI OPPIMISYMPÄRISTÖISSÄ

Täysiä työviikkoja ei määriteltäisi tuntimääräperusteisesti

TÄYDET TYÖVIIKOT TUKEVAT OPPIMISTA JA HYVINVOINTIA, KUN TOTEUTUS ON JOUSTAVA JA OPISELIJALÄHTÖINEN

Täydet työviikot tukevat opiskelijoiden arkea ja yhdenvertaisuutta

Oppivelvollisille nähdään tärkeäksi tarjota jokaisena arki- ja koulupäivänä ohjattua toimintaa. Täydet työviikot vahvistavat opiskelijoiden hyvinvointia, rytmiä ja yhdenvertaista kohtelua eri puolilla maata riippumatta koulutuksen järjestäjän resursseista tai painotuksista.

Osaamisperusteisuus edellyttää joustavuutta, ei tuntinormeja

Täysi työviikko nähdään ensisijaisesti opiskelijan työskentelyn ja ohjatun oppimisen kokonaisuutena, ei tarkasti säädeltyinä tuntimäärinä. Liian tiukat normit voivat vaikeuttaa pedagogista suunnittelua ja estää yksilöllisen etenemisen nopeammin tai hitaammin.

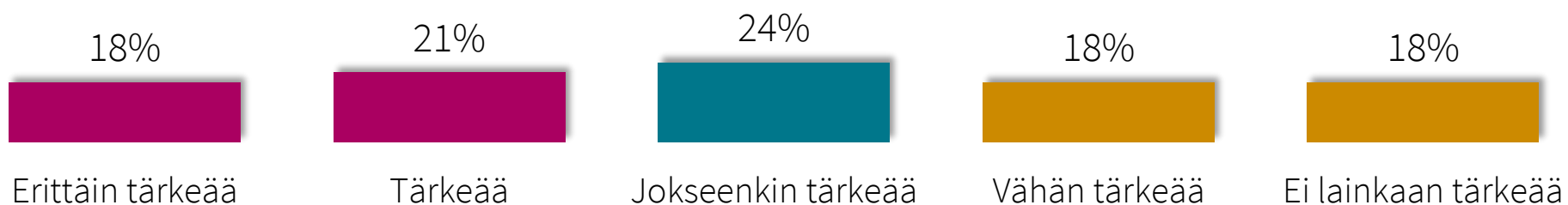
Lähiopetuksen ja ohjatun oppimisen merkitys korostuu

Etenkin tukea tarvitseville opiskelijoille riittävä ja tasainen lähiopetus on keskeistä. Jos opetus on hajanaista tai ”löysää”, poissaolot lisääntyvät ja opintoihin kiinnittyminen heikkenee. Täydet työviikot tulee toteuttaa joko oppilaitoksessa tai työelämässä tapahtuvana, ohjattuna oppimisena.

Toteutus edellyttää riittävää rahoitusta ja toimivia rakenteita

Täysien työviikkojen toteuttaminen vaatii riittävää rahoitusta sekä opettajien ja muun henkilöstön työn organisointia. Nykyiset järjestelmät, kuten työaikamallit, eivät kaikilta osin tue tavoitetta ilman kehittämistä.

OPPIVELVOLLISILLE 1+2 VUODEN MALLI AMMATILLISEEN PERUSTUTKINTOKOULUTUKSEEN

OPPIVELVOLLISILLE SUUNNATTAVA 1+2 MALLI EI TOIMI

Motivaatio syntyy ammatillisesta tekemisestä

Opiskelijoiden motivaatio ja opintoihin kiinnittyminen edellyttävät, että ammatilliset sisällöt alkavat heti. YTO-painotteinen ensimmäinen vuosi heikentää innostusta ja lisää keskeyttämisiä – nuoret haluavat pois perusopetusmaisesta opiskelusta.

Jäykkä 1+2-malli ei sovi osaamisperusteisuuteen

Ammatillinen koulutus on osaamisperusteista ja opiskelu etenee yksilöllisesti HOKSin mukaan. 1+2-malli ei tue opiskelijoiden yksilöllisiä valmiuksia eikä alojen erilaisia tarpeita.

YTOt toimivat parhaiten integroituna

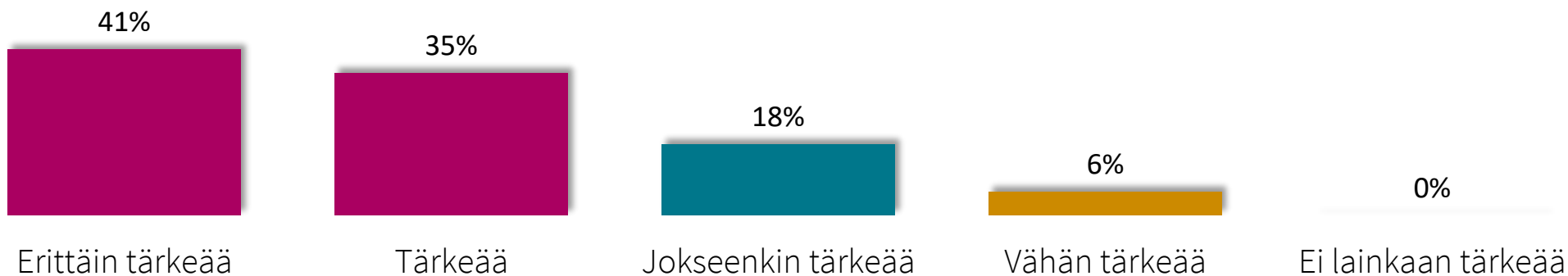
Yhteiset tutkinnon osat tulee jaksottaa koko koulutuksen ajalle ja kytkeä ammatillisiin sisältöihin ja työelämätaitoihin – ei keskittää yhteen alkuvaiheen yleisjaksoon. Näin tuetaan jaksamista, oppimista ja oikean alan varmistumista.

Malli kaventaa koulutuksen järjestämisen mahdollisuuksia

1+2-malli erottaisi oppivelvollisten ja aikuisten koulutuksen toisistaan, mikä heikentäisi erityisesti pienten ja erikoistuneiden alojen toteuttamismahdollisuuksia. Nykyinen sääntely mahdollistaa jo joustavat ratkaisut ilman uutta mallia.

OPPIVELVOLLISILLE UUSI KUNTOUTTAVAN OPETUKSEN MALLI

Nykyjärjestelmä ei huomioi riittävästi opiskelijoita, jotka eivät väliaikaisen toimintakyvyn alenemisen vuoksi kykene suorittamaan oppivelvollisuutta. Kuntouttavassa opetuksessa hyödynnetään hyvinvointialueiden palveluita, työpajatoiminnan sisältöjä sekä muita koulutusmuotoja. Näitä palveluita ei toteutettaisi ammatillisen koulutuksen rahoituksella.

KAIKKI NUORET EIVÄT OLE OPISKELUKUNTOISIA – NYKYISET RAKENTEET EIVÄT RIITÄ

Opiskelukunto on edellytys oppimiselle

Osa nuorista ei ole fyysisesti tai psyykkisesti koulukuntoisia, jolloin opiskelu ja työelämäjaksot eivät toteudu. Ilman riittävää tukea oppilaitokset toimivat säilytyspaikkoina, eivät oppimisen ympäristöinä.

Nykyiset rakenteet eivät vastaa tarpeeseen

Erityisoppilaitoksissa ei ole riittävästi paikkoja ja ne ovat kustannuksiltaan raskaita, eikä pienissä oppilaitoksissa synny toimivia ratkaisuja. Oppilaitos ei ole sopiva ympäristö kaikille opiskelijoille, vaan osa tarvitsee ensisijaisesti muuta tukea.

Kuntouttava ”välimalli” ja yhteistyö ovat välttämättömiä

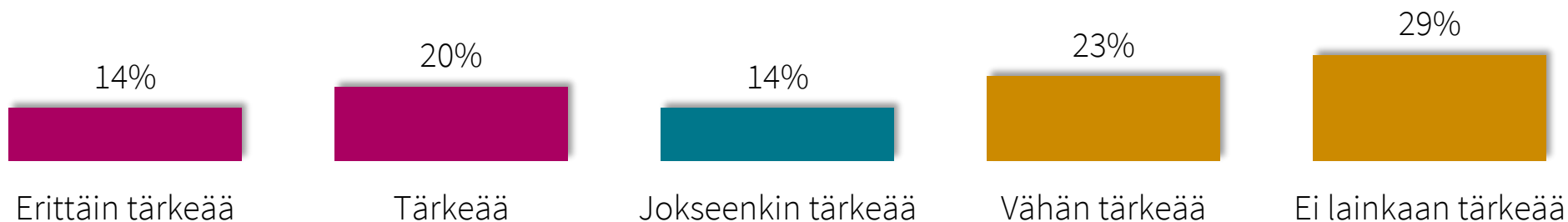
Tarvitaan kustannustehokas kuntouttava malli yleisen koulutuksen ja erityisoppilaitosten väliin. Malli edellyttää tiivistä yhteistyötä hyvinvointialueiden kanssa sekä selkeitä tunnistamisen ja vastuunjaon käytäntöjä.

Ratkaisu ei saa heikentää ammatillista koulutusta

Kuntouttava malli vaatii erillistä rahoitusta eikä sitä voida toteuttaa ammatillisen koulutuksen perusrahoitusta leikkaamalla. Uudistusten tulee olla hallittuja ja kytkeytyä muuhun oppimisen tuen kokonaisuuteen.

ERIYTETÄÄN OPPIVELVOLLISTEN JA AIKUISTEN AMMATILLINEN KOULUTUS RAHOITUKSEN OSALTA

Erottamalla oppivelvollisten ja aikuisten koulutus rahoitusten ja tavoitteiden osalta toisistaan voidaan huomioida paremmin molempien koulutusryhmien tavoitteet ja erityispiirteet. Rahoitus myönnettäisiin oppivelvollisten ja aikuisten koulutukseen valtion talousarviosta eri momenteilta.

RAHOITUKSEN ERIYTTÄMINEN LISÄISI HALLINTOA, HEIKENTÄISI JATKUVAA OPPIMISTA JA KAVENTAISI KOULUTUSTARJONTAA 1/2

Nykyjärjestelmän säilyttäminen on perusteltua

Nykyinen rahoitusmalli on ollut käytössä vasta lyhyen aikaa ja mahdollistaa jo erilaisten kohderyhmien huomioimisen. Rakenteellinen muutos ei toisi selkeitä hyötyjä ja merkitsisi paluuta taaksepäin.

Eriyttäminen lisäisi hallinnollista ja pedagogista kuormitusta

Rahoituksen eriyttäminen kasvattaisi suunnittelun, seurannan ja taloushallinnon työtä sekä heikentäisi ennakoitavuutta. Resursseja siirtyisi opetuksesta hallintoon ilman vastaavaa lisäarvoa.

Jatkuvan oppimisen rahoitusasema vaarantuisi

Eriyttäminen tekisi jatkuvasta oppimisesta entistä helpomman leikkauskohteen. Tämä heikentäisi työikäisen väestön osaamisen uudistamista, joka on keskeistä työelämän ja yhteiskunnan toimivuudelle.

Kokonaisrahoitus tukee koulutustarjonnan laajuutta

Kokonaisrahoitus mahdollistaa laajemman koulutustarjonnan erityisesti alueilla, joilla nuorisoikäluokat pienenevät. Se tuo joustavuutta ja tukee koulutuksen alueellista saavutettavuutta.

RAHOITUKSEN ERIYTTÄMINEN LISÄISI HALLINTOA, HEIKENTÄISI JATKUVAA OPPIMISTA JA KAVENTAIS KOULUTUSTARJONTA 2/2

Tavoitteet ovat erilaisia, mutta rakenne voi olla yhteinen

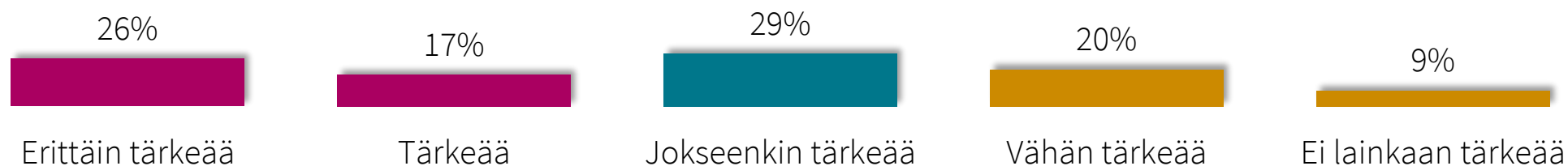
Oppivelvollisten ja aikuisten koulutuksella on eri tavoitteet, mutta ne voidaan huomioida nykyisessä rakenteessa. Keskeinen kysymys liittyy rahoituksen tasoon ja kohdentumiseen, ei rakenteeseen.

Eriyttäminen voisi selkeyttää rooleja ja kilpailua

Eriyttäminen voisi joissain tapauksissa selkeyttää koulutuksen järjestäjien rooleja ja vähentää vääränlaista kilpailua. Nykyinen malli hämärtää osin järjestelmän logiikkaa erilaisten kohderyhmien välillä.

AMMATILLISEN KOULUTUKSEN RAHOITUSJÄRJESTELMÄN KANNUSTE TKI-TOIMINNAN TOTEUTTAMISELLE

Nykyinen rahoitusmalli ei tue TKI-toimintaa, eikä huomioi sitä millään tavoin rahoituksen määrittelyssä.

AMMATILLINEN KOULUTUS JA TKI – KEHITTÄMISTÄ ILMAN PERUSTEHTÄVÄN HEIKENTÄMISTÄ

TKI-kannuste vahvistaisi työelämälähtöistä kehittämistä

Ammatillisessa koulutuksessa syntyy soveltavaa tutkimusta ja käytännön innovaatioita, joilla on suora yhteys yritysten – erityisesti pk-yritysten – kehittämiseen. TKI-toiminta tukee osaamis- ja koulutustason nostoa, alueellista elinvoimaa ja työelämäyhteistyötä.

Rahoitusmallin tulee tunnistaa ja kannustaa TKI-toimintaa

Nykyinen rahoitusjärjestelmä ei huomioi ammatillisen koulutuksen TKI-toimintaa. Rahoitusmalliin tulisi sisältyä kannusteita, jotka rohkaisevat kehittämistyöhön ja mahdollistavat tasavertaisen osallistumisen kansallisiin ja EU-rahoituksiin yhdessä korkeakoulujen kanssa.

Kaikille aloille TKI ei ole keskeinen tehtävä

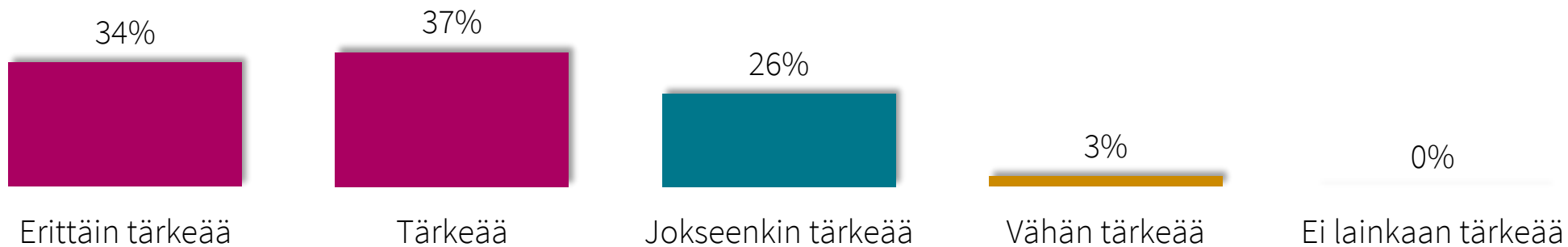
TKI-toiminnan merkitys vaihtelee koulutusaloittain. Kaikilla aloilla kehittämistoiminta ei ole luontevaa eikä vaikuttavaa, eikä ammatillista koulutusta tule ohjata TKI-painotteiseksi yleisratkaisuna.

Perustehtävä asetettava etusijalle

Ammatillisen koulutuksen ensisijainen tehtävä on osaajien kouluttaminen. Jos opetuksen laatu ja vaikuttavuus eivät ole kunnossa, TKI-panostuksia ei pidetä perusteltuina. Erityisesti niukkojen resurssien aikana TKI-toimintaa ei nähdä keskeisimpänä painopisteenä.

AMMATILLINEN KOULUTUS HUOMIOIDAAN PAREMMIN OSANA YLEISTÄ TKI-RAHOITUSTA

(esim. mm. hankerahoitukset, ELY-keskuksen rahastot, Erasmus+)

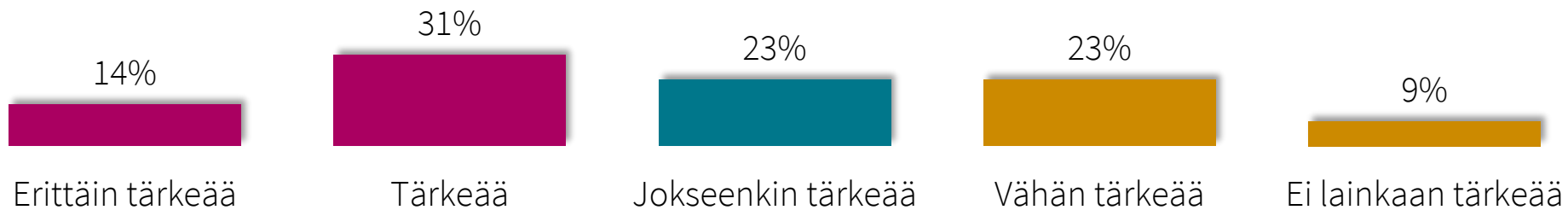
ILMAN TASAVERTAISTA RAHOITUSASEMAA AMMATILLISEN KOULUTUKSEN TKI-POTENTIAALI JÄÄ VAJAAKSI

Ammatillinen koulutus ei ole tasavertaisessa asemassa yleisessä TKI-rahoituksessa

Rahoituskriteerit, rahoituksen tilastointi ja ohjausvaikutukset suosivat korkeakouluja. Amatillisten toimijoiden pääsy rahoitukseen (esim. Business Finland) on rajallista, eikä niiden TKI-toiminta näy järjestelmässä riittävästi tai tunnustetusti. Tästä johtuen ammatillisen koulutuksen täysi potentiaali osana TKI-ekosysteemiä ei toteudu.

RAHOITUSPOHJAN LAAJENTAMINEN OPISKELIJAMAKSUILLA

OKM laatii yhtenäiset opiskelijamaksukriteerit, joita kaikki koulutuksen järjestäjät noudattavat periessään maksuja ammatti- ja erikoisammattitutkintojen suorittajilta.

RAHOITUSPOHJAN LAAJENTAMINEN OPISKELIJAMAKSUILLA EDELLYTTÄÄ HARKINTAA JA JOUSTAVUUTTA

Opiskelijamaksut mahdollisena täydentävänä rahoituskeinona

Opiskelijamaksuja pidetään perusteltuina erityisesti työssäkäyvien aikuisten ja työnantajarahoitteisen koulutuksen yhteydessä. Kohtuulliset maksut voivat sitouttaa opiskeluun ja tukea jatkuvaa oppimista, kun kyse ei ole oppivelvollisista tai maksuttomaan koulutukseen oikeutetuista.

Yhtenäiset maksukriteerit lisäävät yhdenvertaisuutta

Valtakunnallisesti yhtenäiset opiskelijamaksukriteerit voivat vähentää oppilaitosten välistä kilpailua hinnoittelulla ja parantaa opiskelijoiden yhdenvertaisuutta eri puolilla maata. Selkeät pelisäännöt koetaan periaatteessa kannatettaviksi.

Paikalliset erot edellyttävät joustavuutta

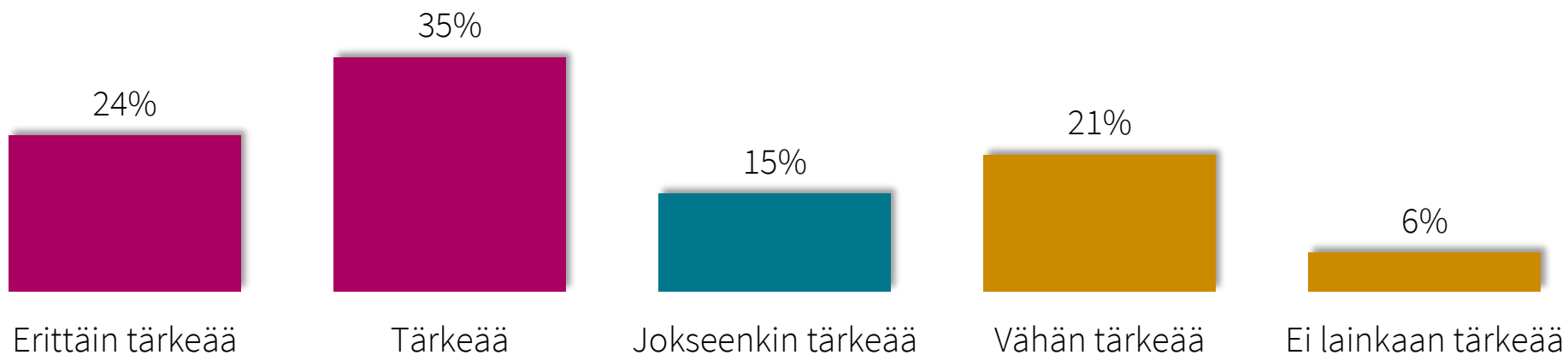
Koulutusalojen, alueiden ja koulutuksen järjestäjien kustannusrakenteet vaihtelevat merkittävästi. Liian tiukat tai yksityiskohtaiset valtakunnalliset kriteerit voivat heikentää koulutuksen järjestämisen edellytyksiä ja johtaa epäoikeudenmukaisiin tilanteisiin.

Huoli julkisen rahoituksen korvautumisesta

Opiskelijamaksuihin liittyy selkeä huoli siitä, että ne johtavat valtion rahoituksen vähentämiseen tai vastuun siirtämiseen liikaa opiskelijoille. Opiskelijamaksuja ei nähdä ratkaisuna ammatillisen koulutuksen rahoitusongelmiin, vaan korkeintaan täydentävänä keinona.

PERUSTUTKINTOJA YHDISTETÄÄN

Yhdistämällä mahdollistetaan laaja-alaisempi alan perusosaaminen sekä kohdennettu ammattiosaaminen esim. osaamisalavalinnalla. Yhteisten tutkinnon osien määrää tutkinnossa joustavoitetaan.

PERUSTUTKINTOJEN YHDISTÄMINEN PERUSTELTUA, JOS SE TUKEE OPISKELIJOITA JA PALVELEE TYÖELÄMÄÄ

Joustavampi tutkintorakenne tukee opiskelijälähtöisyyttä

Nykyiset perustutkinnot koetaan jäykiksi. Tutkintojen yhdistäminen ja yhteisten tutkinnon osien joustavoittaminen voivat lisätä mahdollisuuksia yksilöllisiin opintopolkuihin, osaamisen tunnistamiseen ja opiskelijoiden erilaisiin tarpeisiin vastaamiseen.

Työelämän ymmärrettävyys ja tutkintojen selkeys on turvattava

Laaja-alaisuus ei saa hämärtää sitä, mitä osaamista tutkinto tuottaa. Työelämän näkökulmasta on tärkeää, että tutkintotodistuksista käy selkeästi ilmi, mihin ammattiin osaaminen kohdistuu ja mitä opiskelija osaa – hallinnollinen kieli ei saa etäännyttää työnantajia.

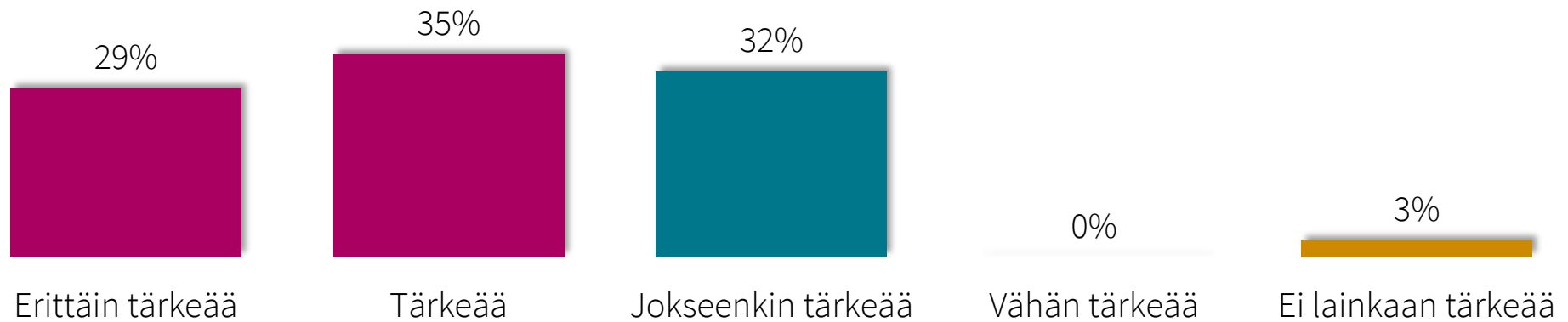
Yhteiset tutkinnon osat vaativat joustavuutta, erityisesti aikuisille

Yhteisten tutkinnon osien määrää ja toteutustapaa pidetään keskeisenä kehittämiskohteena. Joustavammat ratkaisut tukevat erityisesti aikuisia ja maahanmuuttajataustaisia opiskelijoita, joille nykyinen malli voi hidastaa valmistumista ilman selvää lisäarvoa työllistymiselle.

Rakenteelliset ja alueelliset reunaehdot on huomioitava

Tutkintojen yhdistäminen ei ole kaikille järjestäjille tai alueille ongelmaton. Järjestämisluvut, seudulliset tarpeet ja koulutuksen järjestäjien erilaiset edellytykset edellyttävät harkintaa. Yhdistäminen ei saa kaventaa koulutustarjontaa tai lisätä hallinnollista kuormaa.

AMMATILLINEN LISÄ- JA TÄYDENNYSKOULUTUS TOTEUTETAAN PÄÄSÄÄNTÖISESTI TUTKINTOA LYHYEMMILLÄ KOULUTUKSILLA

LISÄ- JA TÄYDENNYSKOULUTUKSESSA TARVITAAN SEKÄ LYHYITÄ KOULUTUKSIA ETTÄ TUTKINTOJA – OPISKELIJAN JA TYÖELÄMÄN TARPEEN MUKAAN

Lyhyemmät koulutukset vastaavat työelämän täsmätarpeisiin

Tutkintoa lyhyemmät koulutukset nähdään tarkoituksenmukaisina erityisesti työelämässä jo toimiville, kun tavoitteena on päivittää tai täydentää osaamista. Koulutus kohdistuu tällöin puuttuvaan osaamiseen eikä koko tutkinnon suorittamiseen.

Tutkinnoilla on edelleen tärkeä rooli

Kaikissa tilanteissa lyhyet koulutuskokonaisuudet eivät ole riittäviä. Alanvaihtajille ja niille, joiden osaaminen on laajasti vanhentunutta, koko tutkinto tarjoaa syvällisemmän osaamisen ja paremmat edellytykset työllistyä ja kehittyä työuralla.

Joustavuus ja opiskelijan todellinen tarve ratkaisevat

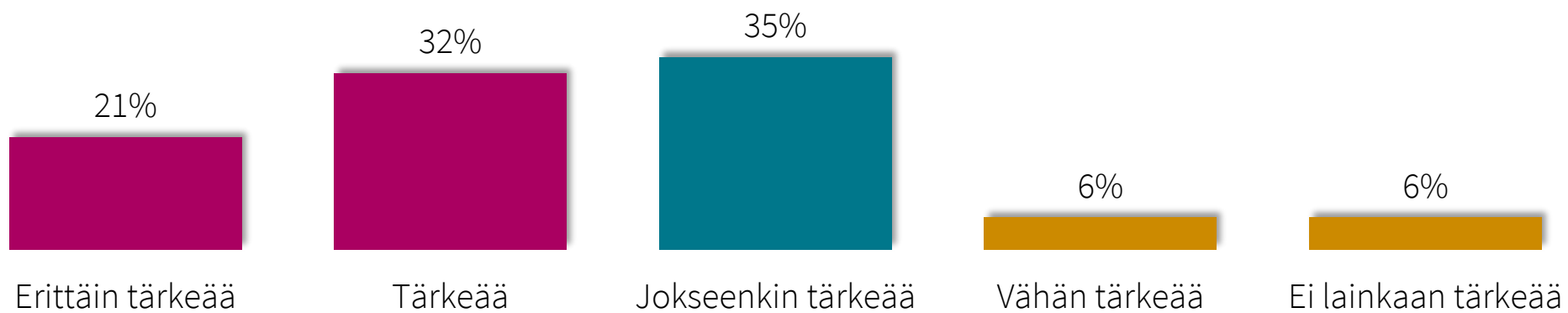
Ratkaisujen tulee perustua opiskelijan tilanteeseen ja työelämän tarpeisiin. Mahdollisuus suorittaa sekä tutkinnon osia että kokonaisia tutkintoja on säilytettävä rinnakkain, jotta koulutus vastaa erilaisiin osaamistarpeisiin.

Tutkinnon osien merkitys tunnistettava laajasti

Tutkinnon osia tulisi voida hyödyntää joustavasti myös perustutkinnoista. Tämä tukee jatkuvaa oppimista ja mahdollistaa osaamisen kehittämisen ilman tarpeetonta koulutuksen päällekkäisyyttä.

TUTKINNON RAKENTUMINEN YKSILÖN TARPEIDEN MUKAAN

Jatkossa on tutkinnon osien pooli. Määräyksellä todetaan, mitkä tutkinnon osat ovat pakollisia tietyissä tutkinnossa ja sen mahdollisissa osaamisaloissa.

TUTKINNON OSIEN POOLI LISÄÄ JOUSTAVUUTTA – YHTEISIÄ PELISÄÄNTÖJÄ TARVITAAN

Tutkinnon osien pooli lisää joustavuutta ja työelämälähtöisyyttä

Ajatus tutkinnon osien poolista nähdään lähtökohtaisesti hyvänä, koska se mahdollistaa osaamisen rakentamisen yksilön ja työelämän tarpeista käsin. Joustavammat kokonaisuudet tukevat erilaisia urapolkuja ja jatkuvaa oppimista.

Yhdenvertaisuus koulutuksen järjestäjien välillä huolettaa

Tutkinnon osien pooli voi asettaa koulutuksen järjestäjät ja opiskelijat eriarvoiseen asemaan, jos järjestämisluvut ja toiminnanohjauksen kokeilu mahdollistavat laajemmat yhdistelmät vain osalle toimijoista. Kaikilla ei ole todellista mahdollisuutta tarjota samoja opintopolkuja.

Osaamisen ymmärrettävyys työnantajille on turvattava

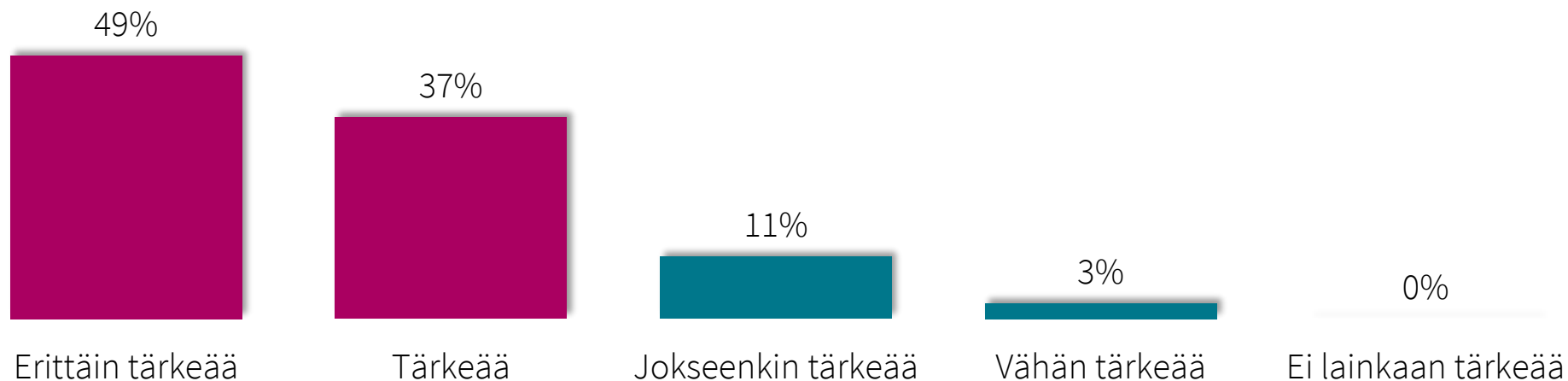
Laaja valinnaisuus herättää huolen siitä, miten työnantajat hahmottavat tutkinnon tuottaman osaamisen. Jos tutkinto koostuu hyvin erilaisista osista, riskinä on, että tutkinnon sisältö ja osaamistaso hämärtyvät työelämän näkökulmasta.

Perustutkintojen osalta liiallinen valinnanvapaus voi heikentää yhteisöllisyyttä

Nuorten kohdalla liian yksilölliset polut voivat lisätä epävarmuutta, hajottaa ryhmiä ja heikentää opintoihin kiinnittymistä. Perustutkinnoissa korostuu tarve selkeille rakenteille ja yhteisölliselle opiskelulle, vaikka joustavuutta lisättäisiinkin.

VÄYLÄOPINTOJEN YHTENÄISTÄMINEN KANSALLISESTI

Avoimen ammattikorkeakoulun osalta yhteistyökäytäntöjen ja opiskelijavalintojen (esim. terminologia ja valintaperusteet) yhtenäistäminen kansallisesti.

YHTENÄISET VÄYLÄOPINNOT TUKEVAT SUJUVAA SIIRTYMÄÄ AMMATTIKORKEAKOULUUN

Yhdenvertaisuus ja läpinäkyvyys edellyttävät yhtenäisiä käytäntöjä

Nykyiset vaihtelevat käytännöt ja terminologia heikentävät opiskelijoiden yhdenvertaisuutta ja ymmärrettävyyttä. Yhteinen terminologia ja periaatteet tukevat opiskelijoiden ohjautumista.

Yhtenäistäminen vähentää päällekkäistä työtä ja tehostaa yhteistyötä

Kun jokainen koulutuksen järjestäjä rakentaa väylät erikseen useiden ammattikorkeakoulujen kanssa, syntyy turhaa päällekkäisyyttä. Kansallinen koordinaatio ja yhteiset mallit tukevat tehokasta yhteistyötä ja resurssien järkevää käyttöä.

Alakohtaiset ja alueelliset erot on tunnistettava

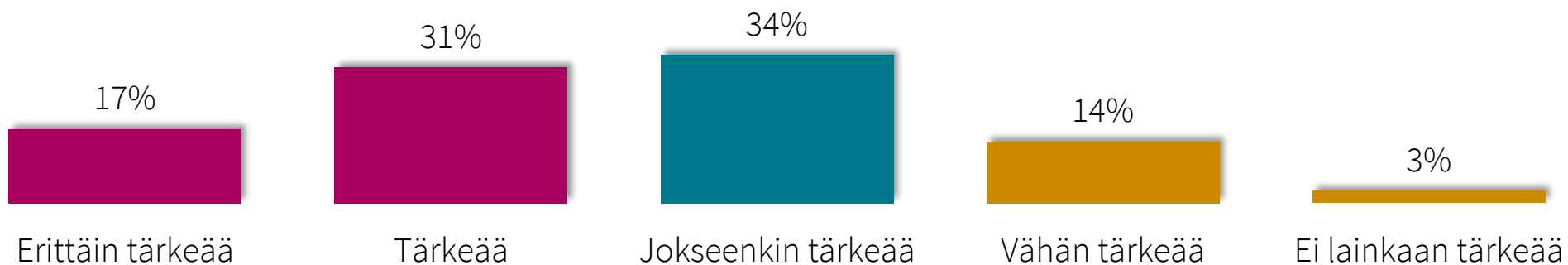
Väyläopinnot eroavat aloittain ja alueittain, eikä täysin yksi yhteen -malli sovi kaikkiin tilanteisiin. Yhtenäistämisen rinnalla tarvitaan joustoa, jotta koulutuksen järjestäjät ja ammattikorkeakoulut voivat huomioida alakohtaiset ja alueelliset erityispiirteet.

Väyläopinnot tukevat osaamistason nostoa ja jatko-opintoihin siirtymistä

Selkeät ja toimivat väyläopinnot helpottavat siirtymää ammatillisesta koulutuksesta korkeakouluihin ja tukevat opiskelijoiden mahdollisuuksia jatkaa opintoja ja kehittää osaamistaan.

VÄYLÄOPINNOT MYÖS AMMATILLISESTA YLIOPISTOON

Luodaan yhtenäinen kansallinen väyläopintomalli ammatillisesta koulutuksesta yliopistoon.

VÄYLÄOPINNOT YLIOPISTOON – MAHDOLLISUUS RAJATULLE JOUKOLLE

Yhtenäinen malli voisi selkeyttää opintopolkuja

Ajatus kansallisesta väyläopintomallista ammatillisesta koulutuksesta yliopistoon nähdään periaatteessa kannatettavana. Yhtenäiset käytännöt voivat lisätä selkeyttä ja ennakoitavuutta niille opiskelijoille, joille yliopisto-opinnot ovat realistinen jatkopolku.

Väylä yliopistoon koskee rajattua opiskelijajoukkoa

Ammatillisesta koulutuksesta siirtyään yliopistoihin suhteellisen harvoin, ja usein vasta myöhemmässä elämänvaiheessa. Väyläopinnot eivät siten ole keskeinen keino koko koulutustason nostamiseen, vaan täydentävä mahdollisuus yksittäisille opiskelijoille.

Osaamisen vaatimustaso ja opintojen luonne eroavat

Yliopisto-opinnot edellyttävät vahvoja teoreettisia ja akateemisia valmiuksia. Pelkkä väylämalli ei poista tarvetta huolehtia siitä, että opiskelijoilla on riittävät valmiudet yliopisto-opintoihin, usein ammattikorkeakoulun kautta kehittyen.

Ammattikorkeakouluväylät ja erikoisammattitutkinnot säilyvät keskeisinä

Ennen yliopistoväyliä laajaa kehittämistä on tärkeää vahvistaa toimivia siirtymiä ammattikorkeakouluihin. Samalla korostuu erikoisammattitutkintojen merkitys osaamistason nostamisessa myös korkeakoulutetuille – yliopistoväylä ei korvaa näitä polkuja.

KIITOS!